

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 31 lipca 2012 r.

Poz. 3121

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.44.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 27 lipca 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/288/2012 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jan Kanty” w Jaworznie, w części określonej w:

- § 7 ust. 4 w całości;
- § 7 ust. 5 w całości;
- § 7 ust. 6 w brzmieniu: „Gmina Jaworzno dysponuje opracowaniem (Geopartner 2005 r.), które określa granice obszarów możliwego występowania zagrożeń deformacjami nieciągłymi, w podziale na klasy zagrożeń i przypisany dla nich zakres badań lokalnych warunków geofizycznych i gruntowych.”
- § 7 ust. 7 w całości;
- § 7 ust. 8 w całości;
- § 7 ust. 9 w całości;
- § 7 ust. 10 w całości;
- § 7 ust. 11 w całości;
- § 8 ust. 10 pkt 2 w całości.

Uzasadnienie

W dniu 28 czerwca 2012 r. Rada Miejska w Jaworznie podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jan Kanty” w Jaworznie.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm. – zwanej dalej: u.p.z.p.) pismem z dnia 2 lipca 2012 r., znak: UA-ZP.6721.5.8.2012, Prezydent Miasta Jaworzna przekazał organowi nadzoru dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu. W dniu 5 lipca 2012 r. do organu nadzoru wpłynęła uchwała Nr XXII/288/2012 przedłożona celem zbadania jej zgodności z prawem.

W dniu 18 lipca 2012 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Oceniając przedmiotową uchwałę tutejszy Organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. *o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. Nr 130, poz. 871),

zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowana przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 u.p.z.p. w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy przystępuje do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie w art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p. określono zakres delegacji ustawowej, który ustawodawca przekazał radzie do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

- 1) Oceniając przedmiotową uchwałę organ nadzoru stwierdził niedopełnienie przez Radę Miejską w Jaworznie obowiązków wynikających z art. 15 ust. 2 pkt. 9 u.p.z.p. oraz przekroczenie kompetencji wynikających z art. 15 u.p.z.p. przy ustalaniu zapisów § 7 ust. 4 uchwały. W omawianym przepisie ustalono bowiem, że: „*Przy budowie oraz robotach budowlanych prowadzonych przy obiektach budowlanych, na etapie postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, ustala się nakaz uwzględnienia aktualnych warunków geologiczno – górniczych związanych ze skutkami eksploatacji górniczej.*” Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w orzeczeniu z dnia 31 maja 2012 r. – sygn. akt. II SA/GL 363/12 to gmina jest zobowiązana na etapie uchwalania planu miejscowego rozeznaczyć teren pod kątem przydatności do zabudowy, ze względu na skutki eksploatacji górniczej. W efekcie takiego rozpoznania terenu gmina, na mocy art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. zobligowana jest natomiast do ustalenia szczegółowych warunków zagospodarowania terenów, w tym wprowadzenia stosownych ograniczeń w ich użytkowaniu, a w razie konieczności również zakazu zabudowy. W omawianej sytuacji rada miejska nakazała natomiast uwzględnienie warunków geologiczno – górniczych na etapie postępowania w sprawie pozwolenia na budowę.

Obowiązki i uprawnienia zarówno organów administracji architektoniczno - budowlanej jak i postępowanie w sprawie pozwolenia na budowę reguluje ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) Wobec powyższego przyjąć można, że powyższymi zapisami uchwały organ gminy ingeruje w regulacje prawne dotyczące postępowania w sprawie pozwolenia na budowę w sposób nie wynikający z obowiązujących przepisów. Takie działanie rady miejskiej wykracza poza zakres uprawnień prawodawcy miejscowego przyznanym mu do regulacji przy stanowieniu aktu prawa miejscowego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Kompetencje rady miejskiej zostały bowiem ściśle określone w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wobec powyższego, organ nadzoru zobowiązany był stwierdzić niezgodność zapisów § 7 ust. 4 uchwały z obowiązującym prawem.

- 2) W przepisach § 7 ust. 5 oraz § 7 ust. 8 uchwały gmina wprowadziła ustalenia, zgodnie z którymi przy realizacji nowych obiektów oraz rozbudowie i nadbudowie już istniejących, ze względu na skomplikowane warunki gruntowe, w tym sąsiedztwo zlikwidowanych szybów wraz ze strefami zagrożenia obowiązują przepisy rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 2012 r. w *sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych*.

W myśl obowiązujących przepisów, plan miejscowy uchwała rada miejska w celu przeznaczenia terenów, w tym inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Ustalenia te powinny być wyrażone poprzez nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia.

W omawianej sytuacji, ustaleniami § 7 ust. 8 uchwały, prawodawca miejscowy dokonał poprzez akt prawa miejscowego rozstrzygnięcia w zakresie obowiązywania przepisów rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 2012 r. w *sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych*. Z powyższego rozporządzenia wynika natomiast jednoznacznie kiedy jego zapisy mają zastosowanie. Nie jest zatem właściwością rady gminy decydować w akcie prawa miejscowego kiedy przepisy aktu wyższego rzędu mają zastosowanie do obszaru objętego planem, a kiedy zastosowania takiego nie mają. Sytuacja taka może bowiem prowadzić do modyfikacji przepisu aktu

hierarchicznie wyższego, z którego wynika kiedy przepisy w nim zawarte obowiązują i w odniesieniu do jakich obiektów.

Katalog źródeł prawa i hierarchia aktów prawnych obowiązujących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej została ustalona jednoznacznie w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) w art. 87 i art. 94.

- 3) Badając przedmiotową uchwałę, organ nadzoru stwierdził, że w § 7 ust. 6 uchwały Rada Miejska w Jaworznie wprowadziła do treści planu informacje, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, w następującym brzmieniu: „*Gmina Jaworzno dysponuje opracowaniem (Geopartner 2005 r.), które określa granice obszarów możliwego występowania zagrożeń deformacjami nieciągłymi, w podziale na klasy zagrożeń i przypisany dla nich zakres badań lokalnych warunków geofizycznych i gruntowych.*” Zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny wyrażać się natomiast poprzez nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia. Tym samym brak jest podstaw prawnych do wprowadzanie tego typu treści do aktu prawa miejscowego.
- 4) W § 7 uchwały zawarte zostały ustalenia odnoszące się w głównej mierze do uwarunkowań związanych z występowaniem w obszarze objętym planem udokumentowanego złoża węgla kamiennego nr 15115 WK „Jan Kanty” oraz lokalizacji całego obszaru planu w byłym obszarze górniczym Jaworzno III zniesionym decyzją Ministra Środowiska nr DGiKGe-4771-9/4384/09/KO z dnia 14 października 2009 r.

W § 7 ust. 6 tekstu uchwały zapisano, że Gmina Jaworzno dysponuje opracowaniem z 2005 r., które określa granice możliwego występowania zagrożeń deformacjami nieciągłymi, w podziale na klasy zagrożeń i przypisany dla nich zakres badań lokalnych warunków geofizycznych i gruntowych. W § 7 ust. 6 pkt 1 i 2 lit. a i b, wskazano, że na rysunku planu pokazano informacje dotyczące uwarunkowań górniczych, w tym lokalizację zlikwidowanych szybów ze strefami zagrożeń oraz granice obszarów możliwego występowania zagrożeń deformacjami nieciągłymi. Potwierdza to także § 3 ust. 2 uchwały, w którym wyszczególniono oznaczenia informacyjne przedstawione na rysunku planu, a także legenda do rysunku planu przedstawiona na załączniku nr 1 do uchwały.

Jednocześnie w § 7 ust. 7 pkt 1 i 2 uchwały, dla obszarów o których mowa w § 7 ust. 6 pkt 2, wprowadzono ustalenia nakazujące sporządzenie dla nich pełnej dokumentacji geologiczno – inżynierskiej opartej o badania geofizyczne. Powyższe narusza przepisy § 7 pkt 9 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 – zwanego dalej: rozporządzeniem), zgodnie z którym rysunek planu miejscowego powinien zawierać w razie potrzeby oznaczenia elementów informacyjnych, **nie będących ustaleniami planu**. W omawianej sytuacji Rada Miejska w Jaworznie co prawda wprowadziła do warstwy informacyjnej planu granice obszarów możliwego występowania zagrożeń deformacjami nieciągłymi, jednak jednocześnie w § 7 ust. 7 pkt 1 i 2 uchwały zapisała dla nich ustalenia odnoszące się do obowiązku sporządzenia pełnej dokumentacji geologiczno – inżynierskiej. Powyższe narusza zatem przepis § 7 pkt 9 rozporządzenia.

Ponadto organ nadzoru zwraca uwagę, że zgodnie z ustaleniami § 7 ust. 7 pkt 1 i 2 uchwały Nr XXII/288/2012, dla informacyjnych obszarów, o których mowa w § 7 ust. 6 pkt 2, należy wykonać pełną dokumentację geologiczno – inżynierską opartą o badania geofizyczne, których zakres i metodę wykonania Rada Miejska w Jaworznie uzależniła od przypisanego stopnia zagrożenia. Narzucenie przez organ gminy obowiązku sporządzenia powyższej dokumentacji opartej o badania geofizyczne, w tym dla terenów dla których możliwe jest wystąpienia dużego zagrożenia deformacjami nieciągłymi, wykonanej co najmniej dwoma metodami, wykracza poza zakres kompetencji, przyznanych radzie miejskiej w art. 15 u.p.z.p. do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Nałożenie powyższego obowiązku nie wynika z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Rada miejska jest natomiast związana granicami przedmiotowymi zakresu planu wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, że samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 u.p.z.p. Treść wskazanego zapisu pozostaje w sprzeczności z obowiązującym porządkiem prawnym, w szczególności z art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 u.p.z.p. Zgodnie bowiem z przywołanymi normami w planie miejscowym następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy. Art. 15 ust. 2 u.p.z.p. w sposób enumeratywny wymienia materię podlegającą regulacji w miejscowym planie

zagospodarowana przestrzennego. Powyższe ustalenia wykraczają poza uprawnienia rady miejskiej określone w powyższych przepisach, nakładając dodatkowe wymogi, wykraczające poza powszechnie obowiązujące prawo.

Jednocześnie organ nadzoru wskazuje, że poprzez ustalenia § 7 ust. 7 pkt 1 i 2 uchwały Rada Miejska w Jaworznie naruszyła przepisy rozporządzenia z dnia 23 grudnia 2012 r. w sprawie dokumentacji hydrologicznej i dokumentacji geologiczno – inżynierskiej (Dz. U. Nr 291, poz. 1714). Zapisami wskazanego paragrafu nałożono bowiem na inwestora obowiązek sporządzenia dokumentacji geologiczno – inżynierskiej opartej o:

- dla terenów wyszczególnionych w § 7 ust. 6 pkt 2 lit. a uchwały – „szczegółowe badania geofizyczne o dużej rozdzielczości i zasięgu do kilkunastu metrów oraz mniejszej rozdzielczości do głębokości kilkudziesięciu metrów w zależności od głębokości eksploatacji, w szczególności wykonane co najmniej dwoma metodami, z wymaganą analizą map bieżącej i prognozowanej eksploatacji górniczej.”;
- dla terenów wyszczególnionych w § 7 ust. 6 pkt 2 lit. b uchwały – „badania z możliwością ich wykonania jedną metodą o zasięgu rozpoznania do kilkudziesięciu metrów w zależności od głębokości eksploatacji.”

Jednocześnie z treści badanego aktu nie wynika przy jakiej głębokości eksploatacji można wykonać badania na poziomie kilkunastu metrów, a przy jakiej badania prowadzić należy na głębokości kilkudziesięciu metrów.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w orzeczeniu z dnia 31 maja 2012 r. – sygn. akt II SA/GL 363/12, to gmina na etapie sporządzania planu miejscowego zobowiązana jest określić przydatność terenu do wykonywania obiektów budowanych oraz różnych form zagospodarowania terenu. Nakładanie natomiast na inwestorów obowiązków w zakresie wykonywania dokumentacji geologiczno – inżynierskiej, zdaniem sądu narusza nie tylko umocowanie Rady Miejskiej w Jaworznie wynikające z art. 15 u.p.z.p., ale także powoduje przerzucenie na inwestorów obowiązku w zakresie rozeznania terenu pod kątem jego przydatności do zabudowy na etapie uchwalania planu, co może rodzić obawy czy dany teren w ogóle może być przeznaczony na cele przewidziane planem.

Mając zatem na uwadze powyższe, tutejszy organ zobowiązany był do stwierdzenia nieważności zapisów § 7 ust. 7 pkt 1 i 2.

- 5) W § 7 ust. 10 uchwały Rada Miejska w Jaworznie ustaliła, że: „*Wydobycie węgla należy prowadzić takimi metodami, które ograniczą do minimum zasięg i wpływ eksploatacji na powierzchnię terenu, w sposób nie zagrażający obiektom budowlanym, w tym budynkom, drogom i sieciom infrastruktury technicznej i tak, by korzystanie z nieruchomości w dotychczasowy sposób lub zgodnie z przeznaczeniem w planie nie stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone oraz nie nastąpiło obniżenie wartości nieruchomości; maksymalne, dopuszczalne możliwe oddziaływanie eksploatacji górniczej na powierzchnię nie może przekroczyć II kategorii odkształceń.*” W miejscu należy wskazać, że zapisy te należy odnosić do przyszłej eksploatacji, w oparciu o nowo udzielone bądź zmienione koncesje. Zgodnie bowiem z § 1 ust. 1 i § 7 ust. 2 uchwały przedmiotowy plan miejscowy obejmuje teren po zlikwidowanej kopalni „Jan Kanty”, a cały obszar planu zlokalizowany jest w byłym obszarze górniczym.

Z art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. wynika, że w planie miejscowym należy określić szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Zważając zatem na lokalne uwarunkowania terenowe, związane z prowadzoną w przeszłości eksploatacją górniczą, gmina winna była wprowadzić na terenach, na których możliwe jest występowanie skomplikowanych warunków gruntowych, ograniczenia w ich użytkowaniu, a w razie konieczności zakaz zabudowy. W omawianym przypadku, poprzez ustalenia § 7 ust. 10 uchwały, gmina wprowadziła natomiast ograniczenia w zakresie przyszłej eksploatacji złóż węgla, co jest sprzeczne z art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p.

W ocenie organu nadzoru akt prawa miejscowego nie może także narzucać dopuszczalnych kategorii odkształceń terenu - § 7 ust. 10 uchwały, bowiem przestrzeń objętą przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych określa dopiero teren górniczy, którego granice wyznacza koncesja na wydobywanie kopaliny. Ponadto przyjęcie takich ustaleń planu przez Radę Miejską

w Jaworznie, w znaczący sposób ogranicza, a także może prowadzić do całkowitego braku możliwości eksploatacji złoża położonego w granicach przedmiotowego planu miejscowego, co stoi w sprzeczności do art. 125 Prawa ochrony środowiska. Ponadto zgodnie z ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. *o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju* (Dz. U. Nr 97, poz. 1051) złoża kopalin stanowią strategiczne zasoby naturalne kraju, które należy użytkować zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Powyższe potwierdza również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w przywołanym już wyżej orzeczeniu – sygn. akt II SA/GL 363/12; „*Rada gminy w drodze aktu prawa miejscowego nie jest zatem władna wprowadzać jakichkolwiek wymogów na użytek udzielania koncesji, a jedynie przewidując jej udzielenie w przyszłości oraz uwzględniając skutki prowadzonej w przeszłości eksploatacji górniczej, wprowadzić szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy – a nie odwrotnie (...). Taki zakres upoważnienia wynika bowiem z treści art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu.*” W miejscu tym należy także zwrócić uwagę, że w myśl art. 17 u.p.z.p. uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru górniczego podlegają jedynie plany w zakresie zagospodarowania terenów górniczych. W omawianej sytuacji na obszarze objętym przedmiotową uchwałą brak jest terenów górniczych wymagających uzgodnienia z właściwym okręgowym urzędem górniczym. Tym samym wprowadzanie ograniczeń dla wydobywania złóż w ramach nowych terenów górniczych bez ich uprzedniego wytyczenia w drodze uzyskiwania koncesji jest niedopuszczalne. Jak wskazał WSA w Gliwicach wprowadzenie ograniczeń w przyszłej eksploatacji górniczej bez uzgodnienia z organem nadzoru górniczego w istocie zmierza do obejścia ustawy. Gmina natomiast może stanowić akty prawa miejscowego tylko w granicach upoważnienia ustawowego na co wskazuje art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe należy uwzględnić także w odniesieniu do § 7 ust. 11 badanej uchwały, bowiem również w powyższych przepisach prawodawca miejscowy dokonał regulacji prowadzących do ograniczeń przy prowadzeniu przyszłej eksploatacji.

Organ nadzoru zwraca także uwagę na fakt, że ustalenia § 7 ust. 9 i 10 uchwały stanowią modyfikację przepisów art. 29 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. Nr 168, poz. 981), z których jednoznacznie wynika, że jeżeli zamierzona działalność uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub przepisy odrębne, a w przypadku braku tego planu - uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych, organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji. W ocenie organu nadzoru brak jest zatem podstaw prawnych do nakładania dodatkowych ograniczeń dla przyszłej eksploatacji w planie miejscowym, w tym kierowanie się kryterium wartości nieruchomości. Ponadto jak wspomiano już wyżej, zgodnie z przyjętą linią orzecniczą sądów administracyjnych, niedopuszczalnym jest powtarzanie i modyfikowanie obowiązujących przepisów w akcie prawa miejscowego. Wobec powyższego tut. organ, w toku prowadzonego postępowania nadzorczego zobowiązany był do stwierdzenia nieważności przepisów § 7 ust. 9, ust. 10 i ust. 11 uchwały Nr XXII/288/2012 Rady Miejskiej w Jaworznie.

- 6) W § 8 ust. 10 pkt 2 uchwały Rada Miejska w Jaworznie ustaliła, że w ramach zasad gospodarowania odpadami: „*dla odpadów pochodzenia przemysłowego i odpadów niebezpiecznych obowiązują zasady składowania i usuwania określone zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r.*” Zgodnie z § 22 w zw. z § 143 rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „*Zasad techniki prawodawczej*” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), w przepisach ogólnych można zamieścić odesłanie do innej ustawy, ale tylko wtedy gdy uregulowania w niej zawarte uzupełniają lub odmiennie regulują sprawy normowane przez dany akt. Jednocześnie z powyższego przepisu wynika, że odesłanie to powinno jednoznacznie wskazywać akt normatywny, do którego następuje odesłanie oraz określać zakres spraw, dla których następuje to odesłanie. W omawianej sytuacji prawodawca miejscowy dokonał odesłania wskazując jedynie datę ustawy, do której odesłanie następuje, bez podania jej pełnej nazwy oraz wskazania przepisów, które będą miały zastosowanie do spraw regulowanych w § 8 ust. 10 uchwały. Wobec powyższego organ nadzoru postanowił stwierdzeniu nieważności zapisów § 8 ust. 10 pkt 2 planu.

W myśl art. 28 ust. 1 u.p.z.p. naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w części lub w całości. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny, co oznacza, że każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając na uwadze powyższe organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XXII/288/2012 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jan Kanty” w Jaworznie w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia z powodu naruszenia przepisów prawa.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału
Infrastruktury

Igor Śmietański

Otrzymują:

- 1) 1. Rada Miejska w Jaworznie;
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa. MJ